

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Сухоненко Вадим Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки:

– на відповідність частині першій статті 6, частині першій статті 8, частині другій статті 19, частині четвертій статті 41, статті 67 Конституції України пункту 3¹ Розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про житлово-комунальні послуги“ від 9 листопада 2017 року № 2189–VIII (далі – Закон № 2189) *„в тій частині, в якій він дозволяє застосування тарифів, встановлених актами органів місцевого самоврядування, за відсутності індивідуального договору між управителем та співвласником квартири та/або після втрати чинності відповідним актом, що встановив такий тариф“*;

– на відповідність частині другій статті 24, частині першій статті 55, статті 129 Конституції України частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України, Кодекс) *„в тій частині, в якій їх нормативний зміст допускає відмову у відкритті касаційного провадження виключно на підставі монетарного критерію (ціни позову) без встановленого у тексті норм чіткого обов'язку Верховного Суду мотивовано оцінити заявлені заявником винятки, пов'язані з суспільним інтересом справи, фундаментальним характером правового питання та необхідністю забезпечення єдності судової практики“*

Автор клопотання твердить про порушення „принципу законності“, права власності та права на судовий захист (статті 19, 41, 55 Конституції України).